

Wie de machine bouwt, bezit de data niet

Wat de dataverordening vanaf 12 september 2026 verandert aan het
verdienmodel van industrie 4.0

In één oogopslag

Het verdienmodel van industrie 4.0 rust op één stille aanname: de data die een machine voortbrengt, gaat naar wie de machine gebouwd heeft. Op die aanname staat de hele nazorgmarkt, waar de operationele marge volgens Deloitte wereldwijd twee tot drie keer hoger ligt dan op de verkoop van de machine zelf. Verordening (EU) 2023/2854 draait de standaardinstelling om: sinds 12 september 2025 heeft de gebruiker recht op de data van zijn eigen machine en mag hij die naar een derde laten sturen, en vanaf 12 september 2026 moet elke nieuw op de markt gebrachte verbonden machine zo ontworpen zijn dat die toegang standaard werkt. Terwijl de AI-verordening in de digitale omnibus zestien maanden uitstel kreeg voor haar hoogrisicoverplichtingen, bleef die datum staan. De verordening die het model raakt, is niet degene waar de sector naar keek.

2 tot 3x

Hoeveel hoger de gemiddelde operationele marge op nazorgdiensten wereldwijd ligt dan de marge op de verkoop van nieuwe machines (Deloitte, mei 2025)

Vooraf

Er is de afgelopen twee jaar veel geschreven over wat de AI-verordening met de maakindustrie zal doen. Er is opvallend weinig geschreven over de verordening die het verdienmodel van diezelfde industrie rechtstreeks herschrijft, en die al geldt. Dit rapport gaat over de dataverordening, over wat zij precies zegt, over wat zij niet zegt, en over de datum die in september 2026 valt.

Voor dit rapport is gekeken naar de tekst van verordening (EU) 2023/2854 en met name naar de artikelen 3, 4 en 5, naar het voorstel voor de digitale omnibus COM(2025) 837 van 19 november 2025 en de stand van de behandeling daarvan, naar de juridische analyses van kantoren en universiteiten die de bepalingen over bedrijfsgeheimen hebben doorgelicht, en naar wat er over de economie van de nazorgmarkt gepubliceerd is. Waar een cijfer van een adviesbureau komt, staat dat erbij.

De inhoud geldt op 17 juli 2026. De omnibus is een voorstel in behandeling en de tekst kan nog wijzigen; de datum van 12 september 2026 staat op dit moment wel vast.

Venture Campus

01 Het model dat op één aanname rust

Industrie 4.0 verkocht een belofte die nooit alleen over techniek ging. Een machine met sensoren stuurt haar toestand door, de fabrikant analyseert die toestand, en de klant koopt geen machine meer maar beschikbaarheid: onderhoud voordat er iets stukgaat, prestatiegaranties, uiteindelijk een machine als dienst. Dat is een beter product voor de klant en een veel beter bedrijf voor de fabrikant, want het vervangt een cyclische verkoop door een terugkerende inkomstenstroom.

De cijfers verklaren het enthousiasme. Volgens Deloitte ligt de gemiddelde operationele marge op nazorgdiensten wereldwijd twee tot drie keer hoger dan de marge op de verkoop van nieuwe apparatuur. Nazorg staat bovendien buiten de druk van productie en levering, wat haar in onzekere jaren aantrekkelijk maakt als tweede been. Voor veel machinebouwers is de dienstenomzet intussen geen ondersteunende functie meer maar een kernlijn.

Wat die lijn beschermd, is zelden hardop gezegd. Het waren geen patenten en geen merken. Het was toegang. De sensormetingen gingen naar de cloud van de fabrikant, waar zij werden verpakt in dashboards en analyses die de klant kon terugkopen. Wilde een fabriek haar eigen ruwe data, dan moest zij daarvoor de voorwaarden van de leverancier aanvaarden. De machine stond in uw hal en de data stond in iemand anders zijn rekencentrum.

Dat is geen polemische lezing van buitenaf. Onderzoekers van de rechtsfaculteit van de Universiteit van Luxemburg beschreven het in februari 2026 in vrijwel dezelfde bewoordingen: fabrikanten en dienstverleners hebben in de praktijk vaak exclusieve controle over machinegegenereerde data behouden, waardoor zij die controle konden inzetten om stroomafwaartse markten zoals onderhoud, herstelling en datagedreven diensten te beïnvloeden. De Europese wetgever behandelt die situatie niet als een privékwestie maar als een probleem van de interne markt.

Zolang die toegang exclusief bleef, was de rest van het model bijna een gevolg. Wie de data heeft, ziet als enige het faalgedrag over de hele geïnstalleerde basis. Wie dat ziet, kan als enige het onderhoudsmoment voorspellen. Wie dat kan, is als enige in staat de dienst te leveren waarvoor de marge twee tot drie keer hoger ligt. Er is één bepaling nodig om die keten aan het begin door te knippen, en die bepaling bestaat sinds 2024.

Bron: Deloitte, The Connected Aftermarket: How Industrial Companies Can Make Services Smarter, gepubliceerd via Forbes BrandVoice, 30 mei 2025 · Universiteit van Luxemburg, faculteit rechten, economie en financiën, The EU Data Act is Now Applying: Reflections on Data Access and Intellectual Property, februari 2026

02 Wat de verordening zegt

Verordening (EU) 2023/2854, de dataverordening, trad op 11 januari 2024 in werking en is grotendeels van toepassing sinds 12 september 2025. Zij regelt wie toegang heeft tot de data die verbonden producten en bijbehorende diensten voortbrengen, en zij geldt voor persoonsgegevens en voor niet-persoonsgebonden gegevens. Dat laatste is de kern voor deze

sector, want machinedata is doorgaans niet persoonsgebonden en viel dus tot nu toe onder geen enkel toegangsrecht.

Het begrip verbonden product wordt ruim uitgelegd en industriële machines staan er uitdrukkelijk in, naast voertuigen, medische apparaten, windturbines en huishoudtoestellen. Wat erbuiten valt is beperkt: producten die vooral data opslaan, verwerken of doorsturen voor een andere partij, zoals servers en routers, en prototypes die nog in de productiefase zitten. De verordening geldt voor fabrikanten ongeacht waar zij gevestigd zijn, zodra het product op de Europese markt komt.

Hoofdstuk II bevat de bepalingen die het model raken. Artikel 4 zegt dat wanneer data niet rechtstreeks vanuit het product toegankelijk is, de datahouder haar kosteloos ter beschikking moet stellen aan de gebruiker, in een volledig, gestructureerd, gangbaar en machineleesbaar formaat, doorlopend en in reeltijd. Er staat geen redelijkheidstoets bij het woord kosteloos en geen vertraging bij het woord reeltijd.

Artikel 3(1) gaat verder en het is de bepaling met de eigen datum. Verbonden producten en bijbehorende diensten moeten zo ontworpen en gefabriceerd worden dat de data standaard, gemakkelijk, veilig en rechtstreeks toegankelijk is voor de gebruiker, waar relevant en technisch haalbaar. Die ontwerpverplichting geldt voor producten die vanaf 12 september 2026 op de Europese markt worden aangeboden. Toegang is dan geen functie die u aanvinkt maar een eigenschap die het product moet hebben op de dag dat het de fabriek verlaat.

Daarnaast gelden sinds 12 september 2025 twee dingen die nu al bijten. De verkoper of fabrikant moet de gebruiker vóór het sluiten van het contract duidelijk informeren over welke data het product voortbrengt, hoe die op te vragen is en wat ermee gebeurt. En in verhoudingen tussen ondernemingen is een eenzijdig opgelegd oneerlijk beding niet bindend, waarbij de verordening zelf een zwarte en een grijze lijst van zulke bedingen geeft. Die regels gelden voor contracten die na 12 september 2025 zijn gesloten.

Datum	Wat
11 januari 2024	Inwerkingtreding
12 september 2025	Toegangsrecht, deelrecht, precontractuele informatieplicht en de regels over oneerlijke bedingen van toepassing
12 september 2026	Ontwerpverplichting van artikel 3(1) voor producten die vanaf die dag op de markt worden aangeboden
2028	Geplande evaluatie van de dataverordening door de Commissie

Dataverordening (EU) 2023/2854: de data die tellen

Bron: Verordening (EU) 2023/2854 (dataverordening), in werking 11 januari 2024, van toepassing vanaf 12 september 2025, EUR-Lex · Alston en Bird, The Data Act: 7 Things to Know About the Act and Connected Products, 18 september 2025 · Simont Braun, The EU Data Act now applies: Key Compliance Points for Businesses selling Connected Products and Services, 4 november 2025

03 Artikel 5

De bepaling die het verdienmodel raakt, is niet het toegangsrecht maar het deelrecht. Artikel 5 zegt dat de datahouder op verzoek van de gebruiker de data moet doorsturen naar een derde die de gebruiker aanwijst, en dat moet gebeuren op dezelfde technische voorwaarden als voor

de gebruiker zelf. Die laatste zin is de scherpe. Een fabrikant mag zijn eigen kanaal niet sneller, vollediger of gemakkelijker maken dan het kanaal naar de partij die de klant kiest.

Zet dat om naar een fabriekshal. Uw klant koopt uw machine. Uw klant vraagt u de telemetrie van die machine door te sturen naar een onderhoudsbedrijf dat niet u is, of naar een softwarebedrijf dat voorspellend onderhoud verkoopt, of naar een concurrerende dienstverlener. U moet dat doen, kosteloos voor de gebruiker, doorlopend en in reeltijd, en met dezelfde kwaliteit als uw eigen kanaal. De nazorgmarkt die exclusief was omdat de deur op slot zat, is niet langer exclusief.

De wetgever laat het product met rust en opent de dienst. Wie zijn marge verdiende met een betere sleutel, verliest die.

Er zitten grenzen aan, en zij zijn belangrijk. De ontvanger mag de data niet gebruiken om een concurrerend verbonden product te ontwikkelen. U verliest dus niet de machinemarkt: iemand die uw telemetrie krijgt, mag daarmee geen kopie van uw machine bouwen. Ook poortwachters in de zin van de digitale marktenverordening zijn uitgesloten als ontvanger, wat betekent dat de allergrootste platformen niet via deze route aan industriële data komen.

De asymmetrie die daaruit volgt, is de kern van dit rapport. De wetgever laat het product met rust en opent de dienst. Dat is een bewuste keuze en zij is verdedigbaar: het rendement op het ontwerpen van een machine blijft beschermd, terwijl het rendement op het bezitten van een sleutel verdwijnt. Voor een fabrikant die zijn nazorgmarge verdiende met betere modellen, verandert er weinig. Voor een fabrikant die haar verdiende met betere toegang, verandert alles.

De Commissie werkt intussen aan de randen ervan. Er is een aanbeveling gepubliceerd met niet-bindende modelcontractbepalingen over datatoegang en datagebruik en met niet-bindende standaardbedingen voor cloudcontracten, die uiterlijk in maart 2026 in alle EU-talen zou zijn vertaald. Verder worden richtsnoeren verwacht over de redelijke vergoeding die onder artikel 5 aan een data-ontvanger aangerekend mag worden, en is er een juridische helpdesk in voorbereiding. Dat zegt iets over hoeveel van deze verordening nog niet uitgeklaard is.

Bron: Verordening (EU) 2023/2854, artikel 5, recht van de gebruiker om data met derden te delen · Greenberg Traurig, Action Required for Providers of Connected Devices: Challenges Under the EU Data Act, 3 september 2025 · Bird en Bird, overzicht van de vervolgstappen bij de dataverordening, waaronder de modelcontractbepalingen en de richtsnoeren over redelijke vergoeding, november 2025

04 Het veto dat er ook is

Tegen elk verhaal over verplichte datadeling komt dezelfde tegenwerping, en zij is terecht: hoe zit het met bedrijfsgeheimen. Het antwoord van de verordening is genuanceerder dan beide kampen doorgaans beweren, en het zit in de leden van de artikelen 4 en 5 die zelden geciteerd worden.

De hoofdregel is dat bedrijfsgeheimen behouden blijven en alleen worden vrijgegeven wanneer de datahouder en de gebruiker vooraf alle nodige maatregelen nemen om de vertrouwelijkheid te bewaren. Dat vraagt van de datahouder dat hij zijn bedrijfsgeheimen identificeert en met de gebruiker evenredige technische en organisatorische maatregelen afspreekt:

modelcontractbepalingen, geheimhoudingsovereenkomsten, strikte toegangsprotocollen, technische normen, gedragscodes. Delen mag dus, mits omkaderd.

Daarnaast bestaat een echt veto, en het staat in artikel 4(8). In uitzonderlijke omstandigheden mag de datahouder een verzoek weigeren wanneer hij kan aantonen dat hij zeer waarschijnlijk ernstige economische schade zal lijden door de openbaarmaking van bedrijfsgeheimen, ondanks de technische en organisatorische maatregelen die de gebruiker heeft genomen. Die weigering moet met objectieve elementen onderbouwd zijn, schriftelijk en zonder onnodige vertraging aan de gebruiker gegeven worden, en gemeld worden aan de bevoegde nationale autoriteit. De gebruiker kan er een klacht tegen indienen.

De drempel is met opzet hoog gelegd, en Taylor Wessing legde in november 2025 uit waarom dat logisch is: als het volstond om bescherming van bedrijfsgeheimen in te roepen om openbaarmaking te blokkeren, zouden datahouders een sterke prikkel hebben om grote delen van hun data als zodanig te classificeren. Bij delen met een derde onder artikel 5 geldt bovendien een extra beperking: data die bedrijfsgeheimen bevat, kan de gebruiker alleen laten doorsturen wanneer dat strikt noodzakelijk is voor het doel dat hij met die derde is overeengekomen.

Het praktische gevolg is werk dat nu gedaan moet worden en niet in september. Om artikel 4(8) ooit te kunnen invoeren, moet u weten welke velden in uw datastroom een bedrijfsgeheim vormen, waarom, en welke schade openbaarmaking zou aanrichten. Die inventaris bestaat bij de meeste machinebouwers niet, en zij is niet achteraf te maken op het moment dat er een verzoek ligt met een wettelijke antwoordtermijn.

Bron: Verordening (EU) 2023/2854, artikel 4 leden 6 tot 8 en artikel 5 leden 9 tot 12 · Taylor Wessing, Protecting trade secrets under the EU Data Act: navigating the tension between data sharing and confidentiality, november 2025 · Hannes Snellman, The Data Act and Trade Secrets, Part II: Refusing Access to Data Under the Data Act Based on Trade Secret Protection · Freshfields, The Data Act and the EU's Digital Agenda: striking a balance in trade secret protection?

05 De datum die niet opschoof

Op 19 november 2025 publiceerde de Europese Commissie de digitale omnibus, COM(2025) 837, een pakket voorstellen om het digitale regelboek te vereenvoudigen. De sector las vooral het deel over de AI-verordening, en met reden: dat voorstel zet de klok stil voor de hoogerisicoverplichtingen. Die zouden gelden vanaf 2 augustus 2026 voor systemen uit bijlage III en vanaf 2 augustus 2027 voor systemen in gereguleerde producten. Onder het voorstel worden dat 2 december 2027 en 2 augustus 2028.

Het deel over de dataverordening kreeg minder aandacht en het is voor deze sector het belangrijkere. De omnibus wijzigt echt het een en ander. De regeling voor datadeling met overheden wordt versmald van uitzonderlijke noodzaak naar noodsituaties, waarbij de artikelen 14 en 15 verdwijnen en een nieuw artikel 15a het regime bundelt. De cloudswitchbepalingen krijgen een lichter regime voor maatwerkdiensten en voor kleine aanbieders, telkens voor contracten gesloten op of vóór 12 september 2025. Artikel 36 over slimme contracten wordt volledig geschrapt. De datagovernanceverordening, de opendatarichtlijn en de verordening vrij verkeer van niet-persoonsgebonden gegevens worden opgeslorpt in een geherstructureerde dataverordening.

De AI-verordening kreeg zestien maanden uitstel. De dataverordening kreeg niets. De sector keek naar de verkeerde tekst.

Wat de omnibus niet doet, is de kern van dit rapport. Kennedys stelde het in januari 2026 nuchter vast: het voorstel lijkt de toegangsarchitectuur voor verbonden producten en bijbehorende diensten niet te heropenen, en de categorieën van datahouders, gebruikers en begunstigden in de artikelen 3 tot 7 worden niet gewijzigd. De datum van 12 september 2026 is niet aangeraakt.

Vergelijk de twee behandelingen dan eens. De verordening waar de industrie naar keek en waar zij zich luid over uitsprak, kreeg zestien maanden extra voor haar zwaarste verplichtingen. De verordening waar zij nauwelijks naar keek, kreeg niets. Dat is geen samenzwering en waarschijnlijk niet eens een beleidskeuze; het is wat er gebeurt wanneer een sector de aandacht van haar lobby en haar juristen op de verkeerde tekst richt.

Er is wel een voorbehoud, en het staat verderop in dit rapport uitgewerkt. Een voorstel is een voorstel. De behandeling in Parlement en Raad loopt, er ligt een geconsolideerde compromistekst van de Raad die nog kan wijzigen, en aanneming werd verwacht in de loop van 2026. Wat vandaag vaststaat is de bestaande tekst, en die zegt 12 september 2026.

Bron: Europese Commissie, voorstel voor een Digital Omnibus Regulation, COM(2025) 837 final, 19 november 2025, procedure 2025/0360(COD) · Kennedys, The 2025 European Commission EU Digital Omnibus Package: the Data Act, januari 2026 · Skadden, Commission Proposes Significant Changes to EU Digital Rules, 21 november 2025 · Europees Parlement, Legislative Train Schedule, Digital Omnibus Regulation Proposal, met de stand van de behandeling · White en Case, EU Digital Omnibus: What changes lie ahead for the Data Act, GDPR and AI Act

06 Wat de wet niet zegt

Voor een tekst die het ontwerp van machines voorschrijft, is de dataverordening opvallend stil over techniek. Zij is geen verordening die om een CE-markering vraagt; zij bevat vooral procedurele eisen. Er staat geen aangemelde instantie in, geen conformiteitsbeoordeling, geen geharmoniseerde norm en geen keuringsplicht. Dat verschil met de machineverordening is groot en het wordt zelden opgemerkt.

Ook over de koppeling zelf staat er niets. De verordening schrijft geen technische specificatie voor over hoe een toegangsinterface eruit moet zien. Voor een beperkte hoeveelheid data zou een gewone beveiligde webinterface volstaan. Er is evenmin een voorgeschreven dataformaat: het moet gestructureerd, gangbaar en machineleesbaar zijn, en daarmee houdt de tekst op. Een veelgebruikt uitwisselingsformaat past voor de meeste datasets, maar dat is een voorbeeld en geen voorschrift.

Die stilte snijdt twee kanten op. Zij geeft ruimte, want een fabrikant mag de goedkoopste conforme oplossing kiezen die bij zijn product past, en niemand dwingt hem in een dure architectuur. En zij geeft onzekerheid, want niemand kan u vandaag vertellen of uw oplossing volstaat. Er is geen instantie die het vooraf beoordeelt en geen certificaat dat u kunt tonen.

Het gevolg is dat de eerste echte invulling van het woord conform niet uit een norm zal komen maar uit een handhavingsbeslissing of uit een rechtszaak. De verordening wijst nationale bevoegde autoriteiten aan onder artikel 37; die krijgen de klachten en die zullen als eersten

moeten zeggen wat waar relevant en technisch haalbaar betekent. De onderzoekers van de Universiteit van Luxemburg stellen precies die vraag als een open vraag: hoe zullen nationale autoriteiten de uitzonderingen voor bedrijfsgeheimen interpreteren.

Voor een sector die gewend is aan machineveiligheid, is dat een ongebruikelijke situatie. Daar bestaat een norm, een instantie, een certificaat en een markering, en daarmee weet u waar u staat voordat u levert. Hier weet u het pas als iemand klaagt. Dat maakt documentatie van uw eigen redenering, over wat u toegankelijk maakt en waarom u iets weglaat, geen administratie maar het enige bewijsmateriaal dat u later hebt.

Bron: Globalnorm, Data Act (EU) 2023/2854, productcompliance-analyse, 21 oktober 2025 · Verordening (EU) 2023/2854, artikel 3, artikel 37 · Universiteit van Luxemburg, The EU Data Act is Now Applying: Reflections on Data Access and Intellectual Property, februari 2026

07 Wat het verandert

Voor machinebouwers zit de urgentie in een banaal feit over doorlooptijden. Artikel 3(1) bindt het ontwerp, en ontwerpbeslissingen worden genomen ruim voordat een machine wordt uitgeleverd. Een product dat in 2027 op de markt komt, staat nu al vast in zijn architectuur. Wie in september 2026 begint te kijken, kijkt naar een generatie die de deur al uit is.

Voor de commerciële afdeling ligt er een minder zichtbaar probleem. De regels over oneerlijke bedingen tussen ondernemingen gelden sinds 12 september 2025 voor contracten die daarna gesloten zijn, met een zwarte en een grijze lijst in de verordening zelf. Het beding in uw algemene voorwaarden dat zegt dat de data van de machine aan u toebehoort, of dat de klant er alleen via uw portaal bij kan, is daarmee mogelijk al niet bindend. Dat is geen toekomstige verplichting; dat is een clausule die vandaag in uw contracten kan staan zonder werking.

Voor fabrieken en operatoren verandert de onderhandeling. Datatoegang was een punt waarover u onderhandelde en waarvoor u meestal betaalde. Vanaf 12 september 2026 is zij bij nieuwe machines een wettelijke standaardinstelling, en voor bestaande machines geldt het recht op verzoek al sinds september 2025. Een bestelbon die datatoegang als optie tegen meerprijs vermeldt, beschrijft iets waar u al recht op hebt.

Voor softwarebedrijven en onderhoudsdiensten opent artikel 5 een markt die juridisch niet bestond. U kunt met de klant een overeenkomst sluiten en de fabrikant verplichten u de telemetrie te leveren op dezelfde technische voorwaarden als hij zichzelf levert. De grens is dat u er geen concurrerende machine mee mag bouwen. Een concurrerende dienst mag wel, en dat is precies de markt met de hoogste marge.

En voor iedereen die nog een strategie voor industrie 4.0 aan het schrijven is: de vraag verschuift van welke data verzamelen wij naar wat blijft van ons als iedereen erbij kan. Dat antwoord is niet leeg. Het model, de faalbibliotheek over de hele geïnstalleerde basis en de referentiewaarden waartegen u een machine vergelijkt, gaan niet mee in een datastroom. Alleen zijn dat activa die u moet opbouwen, en niet activa die u erft van een slot op een deur.

Bron: Verordening (EU) 2023/2854, artikel 3(1), artikel 5 en de bepalingen over oneerlijke contractuele bedingen · Wilson Sonsini, EU Data Act September 2026 Deadline: What Businesses Need to Know, juni 2026 · Greenberg Traurig, Action Required for Providers of Connected Devices, 3 september 2025

08 Wat er nog niet klopt

Het eerste voorbehoud is dat het veto misschien breder wordt terwijl u dit leest. MediaLaws wees er in december 2025 op dat de omnibus een risicobenadering invoert als grond om toegang te weigeren. In de bestaande dataverordening kan de houder alleen weigeren wanneer de openbaarmaking zelf ernstige economische schade veroorzaakt. Onder het voorstel zou hij mogen weigeren bij waarschijnlijke economische schade of bij een hoog risico op onrechtmatige verkrijging, onrechtmatig gebruik of doorgifte. Dat verlaagt de lat voor weigering ten opzichte van de huidige tekst, en het gaat over hetzelfde artikel waarop dit hele rapport rust.

Het tweede is dat vier woorden in artikel 3(1) veel werk verzetten en door niemand getest zijn: waar relevant en technisch haalbaar. Een fabrikant die betoogt dat directe toegang bij zijn product technisch niet haalbaar is, heeft geen norm tegen zich, geen instantie die hem tegensprekt en geen precedent. Hoe eng of hoe ruim die woorden gelezen worden, bepaalt of dit een omwenteling is of een formaliteit, en dat weten wij pas na de eerste handhavingssaken.

**Ruwe telemetrie zonder het model dat haar leest, is een reeks getallen.
Dat is de beste verdediging van het oude verdienmodel.**

Het derde is dat dit rapport de sterkste tegenwerping serieus moet nemen. Ruwe telemetrie is niet hetzelfde als weten wat zij betekent. Een trillingssignaal zonder het model dat het interpreteert, zonder de historiek van vergelijkbare machines en zonder de faalgevallen waarop dat model getraind is, is een reeks getallen. Wie zegt dat de nazorgmarkt hiermee openligt, onderschat hoeveel van de waarde in de interpretatie zit en niet in de toegang. Dat is een geldig argument en het is de beste verdediging van het bestaande model.

Het vierde is dat de omvang van de verschuiving niet gemeten is. Er is geen openbaar cijfer over hoeveel machinebouwers klaar zijn voor 12 september 2026, geen cijfer over hoeveel toegangsverzoeken er sinds september 2025 zijn ingediend, en geen cijfer over hoeveel weigeringen er bij nationale autoriteiten zijn gemeld. Dit rapport kan u dus niet vertellen of de sector dit serieus neemt. Het kan u alleen vertellen wat er in de tekst staat.

En het vijfde is een eerlijke bekentenis over de datum zelf. De hele scherpste van dit rapport hangt aan het feit dat 12 september 2026 nog staat. Dat is waar op 17 juli 2026. De omnibus wordt nog behandeld, de Raad heeft een compromistekst die nog kan wijzigen, en de geschiedenis van de AI-verordening laat zien dat een datum die vaststaat kan opschuiven wanneer genoeg partijen dat vragen. Wie op basis van dit rapport een ontwerp herzielt, doet iets nuttigs. Wie erop rekent dat de datum onwrikbaar is, gokt.

Bron: MediaLaws, The Data Omnibus: The Good, the Bad, and The Ugly Behind the DGA and Data Act Rewrite, 19 december 2025 · Verordening (EU) 2023/2854, artikel 3(1) en artikel 4(8) · National Law Review, EU Digital Omnibus Package Proposes Amendments to Data Act, juli 2026, over de geconsolideerde compromistekst van de Raad · Universiteit van Luxemburg, The EU Data Act is Now Applying, februari 2026

Over Venture Campus

Venture Campus is een Belgisch adviesbureau voor innovatiefinanciering. Het bereidt aanvragen voor innovatiesteun voor, schrijft ze en dient ze samen met de klant in bij de Vlaamse, federale en Europese instrumenten.

Alle sectoren, producten en diensten komen in aanmerking, omdat de beoordelingscriteria sectorneutraal zijn. De klant brengt de technologie, het domein en het plan. Venture Campus brengt het instrument, de criteria en de blik van de beoordelaar, toegepast vóór de indiening. Voor het soort werk dat in dit rapport aan bod komt, is het O&O-instrument van VLAIO doorgaans het relevante: 25 tot 45% steun voor ontwikkelingsprojecten en 25 tot 60% voor onderzoeksprojecten, met een maximum van 3 miljoen euro per project. Die percentages gelden op de datum op de cover.

Op de meeste trajecten geldt no cure, no pay: u betaalt pas wanneer de steun is toegekend. Dat geldt niet voor Strategische Transformatiesteun en het beschrijft de fiscale trajecten niet.

Wie wil weten of een project in aanmerking komt, begint met de gratis analyse of met de subsidiescan van zes vragen op venturecampus.com.

BRONNEN

Verordening (EU) 2023/2854 van 13 december 2023 betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data (dataverordening), EUR-Lex · Europese Commissie, voorstel voor een Digital Omnibus Regulation, COM(2025) 837 final, 19 november 2025 · Europese Commissie, Staff Working Document SWD(2025) 836, 19 november 2025 · Kennedys, The 2025 European Commission EU Digital Omnibus Package: the Data Act, januari 2026 · White en Case, EU Digital Omnibus: What changes lie ahead for the Data Act, GDPR and AI Act · Skadden, Commission Proposes Significant Changes to EU Digital Rules, 21 november 2025 · MediaLaws, The Data Omnibus: The Good, the Bad, and The Ugly, 19 december 2025 · National Law Review, EU Digital Omnibus Package Proposes Amendments to Data Act, juli 2026 · Europees Parlement, Legislative Train Schedule, Digital Omnibus Regulation Proposal · Alston en Bird, The Data Act: 7 Things to Know About the Act and Connected Products, 18 september 2025 · Greenberg Traurig, Action Required for Providers of Connected Devices, 3 september 2025 · Simont Braun, The EU Data Act now applies, 4 november 2025 · Wilson Sonsini, EU Data Act September 2026 Deadline, juni 2026 · Taylor Wessing, Protecting trade secrets under the EU Data Act, november 2025 · Hannes Snellman, The Data Act and Trade Secrets, Part II · Freshfields, The Data Act and the EU's Digital Agenda: striking a balance in trade secret protection? · Globalnorm, Data Act (EU) 2023/2854, 21 oktober 2025 · Universiteit van Luxemburg, The EU Data Act is Now Applying: Reflections on Data Access and Intellectual Property, februari 2026 · Deloitte, The Connected Aftermarket: How Industrial Companies Can Make Services Smarter, 30 mei 2025

Copyright 2026 Venture Campus BV. Alle rechten voorbehouden. Deze publicatie is algemene informatie over ontwikkelingen in de sector en geen technisch, fiscaal, juridisch of financieel advies. De beschreven technologie, regelgeving en marktsituatie gelden op de datum vermeld op de cover en kunnen wijzigen; raadpleeg steeds de vermelde bronnen en de bevoegde instanties. Vermelding van ondernemingen, producten of technologieën betekent geen aanbeveling. Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.